

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **M. V.**, narozen dne xxx,
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Bajarem
sídlem Tržiště 366/13, 118 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2021, č. j. S-708/2020/007,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude zástupci žalobce, Mgr. Zdeňku Bajarovi vyplacen z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud vyzývá advokáta žalobce, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo účtu, na který má být vrácený soudní poplatek zaslán.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení dopisu žalované ze dne 28. 1. 2021, č. j. S-708/2020/007, který označil za rozhodnutí vydané Českou advokátní komorou. Současně se žalobce domáhal určení, že rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2021, č. j. S-708/2020/007 představuje nezákonný zásah do práv žalobce a žalovaná je povinna se podobného hodnocení jeho jednání zdržet a zaslat žalobci vyrozumění, že její rozhodnutí ze dne 28. 1. 2021, č. j. S-708/2020/007 je nezákonné a nelze k němu přihlížet.
2. Žalobce na výzvu soudu ohledně upřesnění žaloby sdělil, že trvá jak na žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, tak i na žalobě o ochraně před nezákonným zásahem, tedy uplatňuje současně dva druhy žalob. Soud proto z důvodu vhodnosti rozhodl ve smyslu ust. § 39 odst. 2 s. ř. s. usnesením ze dne 7. 5. 2021, č. j. 3 Ad 3/2021-24 o vyloučení žaloby na ochranu před nezákonným zásahem k samostatnému projednání; usnesení nabylo právní moci dne 10. 5. 2021.
3. O žalobě proti dopisu žalované ze dne 28. 1. 2021, č. j. S-708/2020/007, který žalobce označil za rozhodnutí vydané Českou advokátní komorou, soud rozhodl takto:
4. Z obsahu dopisu žalované ze dne 28. 1. 2021, č. j. S-708/2020/007, který je adresován žalobci, soud zjistil, že předseda kontrolní rady žalované v něm nejprve konstatoval, že již dříve byl Mgr. M. V. (nyní žalobce) informován o stížnosti Mgr. L. S. na jeho údajné neetické jednání. Předmětem stížnosti je výtky stěžovatelky k postupu advokáta v rámci zastoupení svého klienta, bývalého manžela stěžovatelky, spočívající v komunikaci s její advokátkou Mgr. H. K. i poté, co mu sdělila a následně to potvrdila i Mgr. K., že ačkoliv stěžovatelka zmocnila Mgr. K. obecně formulovanou plnou mocí, zastupuje ji Mgr. K. pouze v jedné věci, dále měl advokát stěžovatelku v rámci emailové komunikace ponižovat. Dále předseda kontrolní rady uvedl, že k popsáním výtkám v

písemném vyjádření Mgr. M. V. sdělil, že bylo jeho povinností ověřit si u advokátky stěžovatelky sdělení její klientky s tím, že na vytýkané formulaci užitě v rámci emailové komunikace se stěžovatelkou neshledává nic ponižujícího. Poté předseda kontrolní rady žalované sděluje žalobci, že v souladu s ustálenou praxí stížnost prošetřilo kontrolní oddělení ČAK a následně byla postoupena k posouzení kontrolní radě, která věc projednala se závěrem, že nepovažuje komunikaci vůči advokátce stěžovatelky, kdy byla předložena obecná plná moc, za dotýkající se práv stěžovatelky a porušující povinnosti advokáta. Současně však kontrolní rada dospěla k závěru, že „*Vaše vyjádření advokáta uvedené v emailové zprávě ze dne 5. srpna 2020 adresované stěžovatelce považuje za neuctivé a nedůstojné advokáta, když projevy advokáta v souvislosti s výkonem advokacie mají být věcné, střizlivé a nikoliv vědomě nepravdivé (viz čl. odst. 3 Etického kodexu advokáta). Toto Vaše pochybení nedosahuje intenzity kárného provinění, neboť se nejedná o závažné nebo opětovné porušení povinností stanovených advokátovi při výkonu advokacie zákonem o advokacii nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem, které by bylo možné posoudit jako jednání naplňující zákonné znaky kárného provinění podle ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii.*“ Kontrolní rada dále uvedla, že „*vzhledem k neuctivé a nedůstojné komunikaci, která byla z Vaší strany vedena vůči stěžovateli, konkrétně posměšnému výroku „Upřímně a hluboce jsem přesvědčen, že žádný právní problém není a místo hygieny dentální je aktuálnější řešit hygienu mentální.“, je potřebné upozornit Vás na nepřijatelnost tohoto Vašeho jednání.*“ Závěrem byl žalobce upozorněn „*na potřebu dbát při projevech v rámci výkonu advokacie zachování důstojnosti a vážnosti advokátního stavu tím, že činěné projevy jsou důsledně věcné a střizlivé a obecně zdvořilé a slušné.*“ Rovněž byl žalobce upozorněn, že „*v případě opětovného zaviněného porušení povinností uložených advokátovi při výkonu advokacie může být Vaše jednání posouzeno jako naplňující skutkovou podstatu kárného provinění podle § 32 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“).*“

5. Žalovaná v písemném vyjádření konstatuje, že se v dané věci nejedná o rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhuje, aby soud žalobu odmítl.
6. Žalobce v replice setrval na předchozím stanovisku a navrhl, aby soud žalobě vyhověl a rozhodnutí zrušil.
7. Soud se předně zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat, neboť o ní může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že o žalobě věcně jednat nemůže a žalobu je třeba odmítnout z následujících důvodů:
8. Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. *Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
9. Podle ust. § 68 písm. e) *je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.*
10. Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. *jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.*
11. Rozhodnutím ve smyslu shora citovaného ust. § 70 písm. a) s. ř. s. je rozhodnutí dle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť soudní řád správní zavádí pro úkony dle ust. § 65 odst. 1 tuto legislativní zkratku. Není-li tak úkon správního orgánu rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., je z přezkumu vyloučen a žaloba proti takovému rozhodnutí je nepřijatelná.
12. V dané věci soud řešil otázku, zda výše popsany dopis adresovaný žalobci předsedou kontrolní rady je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. či by se mohlo jednat o zásah správního orgánu, neboť žalobce v původním návrhu primárně brojil žalobou proti rozhodnutí, eventuálně proti nezákonnému zásahu správního orgánu a po výzvě soudu setrval jak na žalobě proti rozhodnutí, tak na žalobě o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu.

13. Soud dospěl k závěru, že v dané věci se o rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 an. s. ř. s. nejedná, neboť postrádá jak formální, tak materiální znaky rozhodnutí. Z formálních znaků v daném sdělení absentuje označení správního aktu ve formě „rozhodnutí“ či např. „usnesení“. Z hlediska materiálních znaků pak sdělení ve formě připsu postrádá výrok, jakož i poučení o možnosti podat opravný prostředek (informace, že opakované porušení může vést k zahájení kárného řízení nelze považovat za poučení). Zcela jistě pak sdělení nezakládá, nemění, neruší nebo nedeclaruje práva či povinnosti žalobce, tedy nemůže se jednat o rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. Naopak se jedná o sdělení dle části čtvrté, § 154 an. zákona č. 500/2000 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Úkony podle této části na rozdíl od správních rozhodnutí nezakládají či neruší práva a povinnosti účastníků. K témuž dospěla i odborná literatura: „(...) *tyto úkony* (vydávané podle části čtvrté správního řádu – pozn. soudu) *však na rozdíl od správních rozhodnutí (správních aktů) nezasahují přímo do ničích práv, resp. se jejich prostřednictvím nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti jmenovitě určených osob a ani se jimi v určité věci neprobláží, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.*“ [Vedral, Josef. Správní řád: komentář. Praha: Bova Polygon, 2006, s. 878].
14. Soud tedy uzavírá, že posuzovaný úkon správního orgánu není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s.
15. V daném případě chybí jedna ze základních podmínek řízení, za nichž může soud ve správním soudnictví podrobit přezkumu úkon správního orgánu, tj. existence správního rozhodnutí. Absence této podmínky řízení je neodstranitelnou překážkou řízení. Z tohoto důvodu je žaloba proti napadenému připsu dle § 68 e) s. ř. s. ve spojení s ust. § 70 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepřipustná a je ze soudního přezkumu vyloučena.
16. Pro úplnost soud připomíná, že žalobce se pro případ nepřipustnosti žaloby domáhal z procesní opatrnosti i ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. Tuto žalobu Městský soud v Praze vyloučil usnesením ze dne ze dne 7. 5. 2021, č. j. 3 Ad 3/2021-24, k samostatnému projednání a v tomto řízení bude posuzovat zákonnost tvrzeného zásahu.
17. Na základě výše uvedených důvodů Městský soud v Praze tedy žalobu odmítl jako nepřipustnou ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
18. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
19. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl pod výrokem III. podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. Žalobkyně na soudním poplatku zaplatila 3 000 Kč, z účtu soudu jí tak bude k rukám právní zástupkyně vyplacena tato částka.
20. Výrokem IV. soud uložil právnímu zástupci žalobce, aby sdělil číslo účtu, na který má být vrácen již zaplacený soudní poplatek. V případě, že číslo účtu žalobce soudu nesdělí či se nepodaří vyplatit částku na sdělenou adresu, má se za to, že žalobce neposkytl součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu,

neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. března 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu